

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/136/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522200097
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7522200097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C., D. XX, zastúpeného JUDr. Rastislavom Cestickým, advokátom so sídlom v Košiciach, Palackého 1 proti žalovaným 1. E. F. G., nar. X.XX.XXXX, 2. E. H. G., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom v G. H. I., H. J. XX, v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 28.11.2022 č.k. 6C/13/2022-192 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Nepriznáva stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice – okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným písomného ospravedlnenia v znení: „E. F. G. K. E. H. G. sa ospravedľujú A. B. za neoprávnený zásah do jeho práva na ochranu osobnosti, ktorý mu bol spôsobený tým, že ho krivo obvinili z trestného činu nebezpečného vyhrážania“ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- €. Žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaní podali na neho neodôvodnené, krivé trestné oznámenie v úmysle pomstiť sa mu, resp. privodiť mu trestné stíhanie, čím nedôvodne zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalovaní voči nemu krivo vypovedali pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdom, resp. pred správnym orgánom.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 29.6.2014 došlo medzi stranami sporu k incidentu v záhradkárskej lokalite v obci Malá Lodina, po ktorom žalovaní podali na žalobcu trestné oznámenie. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach – okolie bolo dňa 22.9.2015 vznesené obvinenie voči žalobcovi za prečin nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe, že podľa žalovaných sa mal žalobca 29.06.2014 v presne nezistenom čase v záhradkárskej lokalite nachádzajúcej sa pri obci L. M., v katastrálnom území J., okres Košice - okolie, počas toho, ako stál na svojom pozemku pri provizórnom oplotení so susedným pozemkom, ktorého majitelia sú žalovaní, mal vyhrážať žalovanej 1 tým spôsobom, že palicou dlhou asi 2 m, ktorú mal držať v rukách, sa mal dvakrát ohnať smerom na ňu so slovami: „Vypadni odtiaľ, takú Ti prijebem, že budete utekať“, čím mal u žalovanej 1 vzbudiť dôvodnú obavu. Okresná prokuratúra Košice - okolie podala následne, dňa 3.12.2015 na žalobcu obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania. Súd v trestnom konaní dňa 6.3.2017, právoplatným 22.2.2018 uznesením rozhodol, že trestnú vec postupuje Obvodnému úradu Košice - okolie, odboru všeobecnej vnútornej správy, nakoľko uvedený skutok je

potrebné prejednať ako priestupok. Okresný úrad Košice - okolie rozhodol 16.5.2019 o zastavení konania o priestupku, nakoľko spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo, neboli obvinenému z priestupku - žalobcovi, preukázané.

4. Po právnom posúdení veci v zmysle § 11, § 13 ods. 1, 3, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol.

5. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že zásah do osobnosti fyzickej osoby nie je neoprávnený vtedy, keď k nemu došlo pri výkone iného subjektívneho práva stanoveného zákonom, prípadne, keď iný subjekt plnil právnu povinnosť, ktorú mu uložil zákon. Pod výkon iného subjektívneho práva stanoveného zákonom je potrebné podriaďiť aj právo obracať sa so sťažnosťami na štátne orgány, ktoré má základ v článku 18 Listiny základných práv a slobôd, rovnako ako aj právo podať trestné oznámenie.

6. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca v konaní nepreukázal, že by pri podaní trestného oznámenia žalovaní porušili svoju právnu povinnosť, prípadne, že by sa dopustili excesu pri podaní trestného oznámenia, resp. excesu pri podaní výpovedí formou tvrdení vedome nepravdivých skutočností, ktoré by následne riešili zákonom povolané orgány.

7. Podľa názoru súdu prvej inštancie oznámenie skutočnosti o podozrení z trestného činu, teda podanie trestného oznámenia je právom každej fyzickej osoby spôsobilej na právne úkony, preto samotné podanie sťažnosti, trestného oznámenia, žaloby, podnetov a iných písomných podaní ako základných ústavných práv nemožno považovať za porušenie právnych povinností, ide výlučne o výkon práva. Navyše je nielen právom, ale aj povinnosťou každého, kto sa dozvie o okolnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu oznámiť tieto skutočnosti orgánom činným v trestnom konaní.

8. Zo strany okresnej prokuratúry nedošlo k zastaveniu trestného stíhania žalobcu podľa § 215 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len „TP“), podľa ktorého prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak a) je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, b) nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, čo by bolo pre žalobcu nepochybne priaznivejšie, ako vykonaný postup podľa § 214 ods. 1 TP, podľa ktorého prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní. Zastavením trestného stíhania podľa vyššie uvedeného predpisu by prokurátor dal najavo, že žalovanými uvádzané skutky sa nestali, resp. že sa stali, ale nie sú postihnutelné podľa trestného zákona alebo priestupkového zákona.

9. V prejednávanom prípade to tak nebolo a podľa názoru súdu nebolo preukázané, že konanie žalovaných pri podaní trestného oznámenia alebo počas úkonov v trestnom konaní vo vzťahu k žalobcovi napĺňalo znaky neoprávneného zásahu, objektívne spôsobilého privodiť ujmu na chránených, osobnostných právach žalobcu. Žalovaní neboli odsúdení za trestný čin krivého obvinenia, krivej výpovede a ani uznaní vinnými z priestupku obdobného charakteru.

10. Pokiaľ žalovaní v konaní vzniesli námietku premlčania voči žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, súd prvej inštancie ustálil, že nárok žalobcu je potrebné považovať za premlčaný. Trestné oznámenie bolo podané dňa 31.8.2014. Obvinenie voči žalobcovi bolo vznesené uznesením z 22.9.2015. Trestné konanie právoplatne skončilo 22.2.2018 na základe uznesenia z 6.3.2017. Všetky prednesy žalovaných tak boli vykonané v období rokov 2015-2017 a ak zásahom boli podľa žalobcu už samotné tvrdenia v trestnom oznámení a vo výpovediach žalovaných, tak premlčacia lehota začala plynúť deň po ich vyslovení a uplynula najneskôr 3 roky od 22.2.2018. Na plynutie premlčacej lehoty nemalo vplyv priestupkové konanie, ktoré nasledovalo po konaní trestnom a podaním žaloby. Čakanie na skončenie priestupkového konania a počítanie premlčacej lehoty od právoplatnosti rozhodnutia v ňom vynesenom by znamenalo, že tvrdený zásah do osobnostných práv žalobca neodvodzoval už od samotných tvrdení žalovaných (inak by žalobca podal žalobu hneď po ich prednese) ale až od toho, že mu ich obsah zákonom stanoveným procesom preukázaný nebol, čo síce zakladá (a to už po skončení trestného konania) nárok na náhradu škody voči štátu za výkon verejnej moci, ale nie je podstatný pre občianskoprávnu zodpovednosť žalovaných (žalobca mohol žalobu podať z dôvodu zachovania premlčacej lehoty a navrhnuť prerušenie konania do skončenia konania trestného a priestupkové, čo je bežný postup v obdobných prípadoch).

11. Žalobca žaloval voči štátu nárok na náhradu škody spôsobený nezákonným rozhodnutím Okresnej prokuratúry Košice - okolie sp. zn. 2Pv 747/15/8806-29 z 3.12.2015, ktorým bola na neho podaná obžaloba. V konaní bol úspešný, súd mu priznal náhradu nemajetkovej ujmy 2.500,00 € a náhradu škody 430,00 € spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Zákon 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zaviniel. (rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 7C/7/2019 z 16.12.2020)

12. Súd prvej inštancie uviedol, že ospravedlnenie je na mieste len vtedy, ak by sa preukázal neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu, čo však v konaní preukázané nebolo. Náhrada nemajetkovej ujmy je možná len v prípade, pokiaľ došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, k čomu v danom prípade nedošlo. Z dôvodu premlčania nároku žalobcu, ale aj z dôvodu, že žalobu nemožno považovať za opodstatnenú, žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. V odôvodnení rozsudku tiež uviedol, že pokiaľ žalobca navrhol vypočuť v konaní ako svedkyňu svoju manželku F. B. a takýmto spôsobom hodlal preukázať nepravdivosť tvrdení žalovaných v trestnom oznámení, zamietol takýto návrh na vykonanie dôkazu z dôvodu, že manželka žalobcu nie je kvalifikovanou osobou na objektívne posúdenie pravdivosti, či nepravdivosti tvrdení žalovaných v trestnom konaní. Z dôvodu hospodárnosti konania, keďže žalobca nezabezpečil prítomnosť tejto svedkyne na pojednávaní, hoci tento dôkaz navrhol už vo vyjadrení zo dňa 14.6.2022 a z dôvodu, že vykonanie takéhoto dôkazu by spôsobilo potrebu odročiť pojednávanie, vykonanie tohto dôkazu zamietol.

14. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 C.s.p. a úspešným žalovaným náhradu trov konania nepriznal, nakoľko im v konaní trovy nevznikli.

15. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil námietku premlčania vznesenú žalovanými ako dôvodnú. V trestnej veci bolo začaté trestné stíhanie, došlo k vzneseniu obvinenia a v rámci záverečného preštudovania spisu sa orgán činný v trestnom konaní rozhodol, že údajné protiprávne konanie nebude považovať za trestný čin, ale za priestupok, čím nezaniká protiprávne konanie zo strany žalovaných. Protiprávne konanie ako základný prvok žaloby na ochranu osobnosti môže mať povahu trestného činu, priestupku alebo iného správneho deliktu a dokonca nemusí mať povahu protispoločenského deliktu. Preto je zrejmé, že žalobca musel vychádzať pri povahe tvrdených skutočností len zo zastavenia priestupkového konania, ktorým bolo preukázané, že skutok sa nestal a nie z povahy trestného konania, ktoré nebolo právoplatne ukončené, ale len vec postúpená na prejednanie priestupku. Preto nie je možné brať zreteľ na ukončenie trestného konania, ako dôvod pre začiatok plynutia premlčacej lehoty, nakoľko nebolo možné v tomto štádiu konania ustáliť či došlo alebo nedošlo k spáchaniu protiprávneho konania. Je irelevantné, či toto protiprávne konanie bolo trestným činom, priestupkom, iným správnym deliktom alebo len občiansko-právnym deliktom. Preto k začiatku plynutia premlčacej lehoty došlo až ukončením konania vo veci samej, ktorým bolo možné stanoviť protiprávne konanie. Nesúhlasí ani s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaní sa nedopustili protiprávneho konania. Navyše súd v tomto smere nevykonal dokazovanie a jeho názor nie je ničím podložený, preto je potrebné považovať ho za arbitrárny. Bez vykonaného dokazovania nemožno ustáliť priebeh skutkového deja, nie je preukázaný a verifikovaný skutkový stav a dôvody procesnej obrany a ochrany práva.

16. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny, trovy odvolacieho konania neuplatnili. Poukázali na správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie. Správne súd prvej inštancie ustálil, že nárok žalobcu je premlčaný. Pre posúdenie premlčania nároku na nemajetkovú ujmu nie je významné rozhodnutie v merite veci. Bez preukázania existencie neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu sú úvahy o uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy bezpredmetné. Všetky nároky žalobcu uplatnil v súvislosti s trestným konaním, preto správne súd prvej inštancie v bode 32 odôvodnenia rozsudku posúdil začiatok plynutia premlčacej doby. V danom prípade neexistuje

žiadne rozhodnutie orgánu štátu, ktoré by skonštatovalo, že sa žalovaní akýmkoľvek spôsobom dopustili protiprávneho konania. Navyše rozhodnutie priestupkového orgánu je v rozpore so skutkovým záverom, ku ktorému dospel súd v trestnom konaní, ktorý skonštatoval spáchanie skutku žalobcom.

17. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

18. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 5.6.2024 o 9.30 hod., č. dv. 210/2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 29.5.2024 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

20. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ C.s.p., teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. V danom prípade nie sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené v konaní na súde prvej inštancie, a ktoré v odvolacom konaní odvolateľ ani nepredniesol.

22. Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

23. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dáva odpoveď na argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní. Žalobca pritom uvádza skutočnosti, ktoré už uviedol pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd správne a náležite vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

24. K dôvodom uvedeným v napadnutom rozsudku a k odvolacím námietkam odvolací súd dopĺňa nasledovné:

25. V prejednávacom prípade sa žalobca domáha voči žalovaným uloženia povinnosti písomného ospravedlnenia v znení ním navrhnutom a tiež náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- eur z dôvodu neoprávneného zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti podaním ničím neodôvodneného, krivého trestného oznámenia v úmysle pomstiť sa mu, resp. privodiť mu trestné stíhanie a tiež podaním krivej výpovede pred orgánmi činnými v trestnom konaní, pred súdom, resp. pred správnym orgánom.

26. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nepochybne vyplynulo, že na základe trestného oznámenia žalovaných začal vyšetrovateľ Policajného zboru Slovenskej republiky trestné stíhanie voči žalobcovi za prečin nebezpečného vyhrážania. Následne bola na žalobcu príslušnou prokuratúrou podaná obžaloba za prečin nebezpečného vyhrážania a súd v trestnom konaní uznesením trestnú vec postúpil Obvodnému úradu Košice – okolie, odboru všeobecnej vnútornej správy, nakoľko uvedený skutok bolo podľa názoru súdu potrebné prejednať ako priestupok. Uznesením príslušného Okresného úradu zo dňa 16.5.2019 bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku – žalobcovi preukázané.

27. Správne súd prvej inštancie dospel k záveru o premlčaní nároku žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy, preto správne uzavrel, že aj z tohto dôvodu nemohol žalobcovi uplatnený nárok priznať.

28. Na zdôraznenie správnoti argumentácie súdu prvej inštancie odvolací súd poznamenáva, že napriek tomu, že právo na ochranu osobnosti sa nepremlčuje, právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti v zmysle § 13 ods. 2 OZ sa premlčuje vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/194/2011).

29. Počiatok plynutia všeobecnej 3 ročnej premlčacej doby na náhradu za nemateriálnu ujmu je v zmysle § 101 OZ viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu, objektívne spôsobilému porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv (viď uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/265/2009). Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade začala premlčacia doba plynúť najneskôr právoplatným ukončením trestného konania dňa 22.2.2018 a uplynula dňa 22.2.2021. Žaloba bola podaná na súde (až) dňa 10.1.2022. Správne súd prvej inštancie uviedol, že na plynutie premlčacej doby nemalo vplyv následné priestupkové konanie, keďže tvrdený zásah do ochrany osobnosti žalobca neodvíjal od konania žalovaných v tomto priestupkovom konaní, ale v trestnom konaní, vrátane podania trestného oznámenia.

30. Odvolací súd sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, že zásah do osobnosti fyzickej osoby nie je neoprávnený vtedy, keď k nemu dochádza pri výkone iného subjektívneho práva garantovaného zákonom, prípadne, keď iný subjekt plnil právnu povinnosť, ktorú mu uložil zákon. Pod tento výkon iného subjektívneho práva stanoveného zákonom je nutné podriadiť právo obracať sa so sťažnosťami na štátne orgány, ktoré má svoj základ v článku 18 Listiny základných práv a slobôd, rovnako ako právo podať trestné oznámenie. Táto licencia nie je daná tam, kde sa konajúci pri posudzovanom zásahu proti osobnostným právam fyzickej osoby dopustí excesu (viď rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo/97/2007 zo dňa 28.2.2007). Relevantná judikatúra k nožnej zodpovednosti za výkon práva, vrátane práva podať trestné oznámenie sa opiera o stanovisko NS ČR sp. zn. Čpjn 13/2007, tiež rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/65/2017. Vybočením z medzí stanovených práv a povinností v súdnom konaní by bolo príslušným orgánom uznané krivé obvinenie, krivá výpoveď alebo priestupok, prípadne také počínanie vypočítanej osoby, ktorá by napriek riadnemu poučeniu súdom a bez podnetu súdu uvádzala skutočnosti, ktoré nesúvisia s predmetom výsluchu a predmetom konania, resp. uvedenie údajov alebo úsudkov, za ktorých vyslovene by bol účastník právoplatne uznaný príslušným orgánom vinným zo spáchania trestného činu alebo priestupku.

31. V danom prípade však tomu tak nie je. Žalovaní neboli príslušným orgánom uznaní vinnými zo spáchania trestného činu, či priestupku, ktorú skutočnosť v konaní žalobca ani netvrdil. Podanie trestného oznámenia, ale aj prednesy (výpovedi) žalovaných ako svedkov v rámci trestného konania boli výkonom ich procesného oprávnenia uvádzať okolnosti a dôkazy v trestnom konaní, čo korešponduje s povinnosťou vypovedať ako svedok a uvádzať pravdivé skutočnosti. Preskúvanie pravdivosti výpovedí žalovaných v trestnom konaní za pomoci prostriedkov ochrany práv v občianskom súdnom konaní nie je možné, pretože opak by znamenal preskúvanie správnoti postupov orgánov činných v trestnom konaní. Preto správny bol postup súdu prvej inštancie, ktorý nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz – výsluch svedka, keďže vykonanie tohto dôkazu nemôže prívodiť priaznivejšie rozhodnutie v prospech žalobcu.

32. Odvolací súd preto postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalobca nebol v konaní úspešný a úspešným žalovaným trovy odvolacieho konania nevznikli.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).